

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

XXV: Piscatores

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](#)

THEOCRITI

Et me formosum dicunt in montibus omnes
Quæ modo cūq; habitat Nymphæ, quæcūq; puellæ
Et me suspiciunt, et amant: hæc ciuica tantum
Nō amat, & qd; sum pastor, qd; et exprobrat ipsa:
Non audit quæcūq; loquor, neq; cur at amantem.
Per tamen ipse cauas ualles Dionysus oberrans
Cum grege lasciuos sequitur pascente iuuenco,
Scilicet ignoret uolucrum qud; mater amorum
Aegra aliquando Venus pastoris amore fuisse
Irrugis Phrygia pascens in uallibus Idæ,
Ipsa quoq; in sylvis formosum seruat Adonim,
Extinctum in sylvis eadem deplorat Adonim,
Quis fuit Endymion: nunquid non pastor et ipse?
Candida pastorem tamen hunc dea noctis amauit,
Syderei ueniens alto de uertice olympi
Latmia saxa petit, pastorem amplexa iacentem est.
Et tu pastorem ploras Rhea tristis amatum.
Tu quoq; num puerum pascentem Iuppiter ardes,
Atq; illum propter latis in uallibus erras?
Non amat Eunice pastorem sola proterua,
Quæ Venere est melior Lunaq; altaq; Cybele.
Amplius ergo tuum pastorem candida Cypræ
Iam nec amare uelis, munitas siue per urbes,
Siue per umbrosas montes, quin ipsa per omnes
In uacuo iaceas noctes & sola cubili.

THEOCRITI PISCATORES:

Eidyllion XXV.

Sola

EIDYLLION XXV.

Sola nouas homini paupertas excitat artes,
Sola docet uarios eadem Diophate labores.
Namq; nec assuetis operum dormire molestie
Permittunt curae: quod si qua breuissima somni
Tempora contigerint alicui, mox deniq; fessa
Pectora turbantur surgentibus anxia curis.
Forte senes duo squamosos ex aequore pisces
Venantes, siccum sternebant littoris algam,
In textafolijs casula de more iacentes,
Qyos prope depositi manuum iacuere labores,
Flexibilis calathi, calamiq; damiq; tenaces,
Funiculi in spiras contorti, et retia spumis
Humida, fallaces è uiminiibus labyrinthi.
Et laquei teretes, et uellera, deinde uetussum
Nauigium uinclis haerens, uestesq; sub ipsis
Fulturis capitum confracte, pileoliq;
Exignoq; breues textæ de uimine sportæ.
Hic labor omnis, opes hæ pescatoribus omnes.
Non illis breuis olla fuit, non una profecto
Tota ea difficile paupertate coacta
Præda uidebatur: nec enim quisquam accola iuxta,
Nec uicinus erat, casula prope linum, in ipso
Aequore paupertas seu deliciata natabat.
Nondum nox medio uoluebat sydera lapsu,
Quum labor ostriferum redijt scrutatibus aequor,
Et nocturna uiris patescit lumina somnus,
Uli hoc humentes cecinerunt carmen in aures.

THEOCRITI

Falluntur quicunq; putant breviora quietis
Tempora nocturna quum torrida uoluntur astas
Villa dari, longos quum Iuppiter ipse dierum
Adserit circuitus: iam somnia tempore noctis
Vidimus infinita, nec est ~~dum~~ fidus obortum
Auroræ: sed me num forsitan orta scellit?
Insolite quæ causa rei est? quæ tempora noctis
Ista soporiferæ tam nobis longa fuerunt?

Falso formosi reprehendis tempora ueris.
Nam neq; sponte suos festinat tempora cursus,
Cura sed, optati quæ distractabit ocia somni,
Sæpe breves noctes longas facit esse uideri.
Verum age num tales doctus quandoq; per aries
Somnia connectas; etenim pulcherrima uidi,
Nec patiar te uisa meæ nescire quietis:
Ac ueluti prædam, sic diuidere omnia tecum
Ista uelim, quæ grata Deus mihi somnia misit.
Haud etenim uirtute animi decuinctis illa.
Optimus ille quidem est qui somnia iudicet; idem
Qui didicit, potuitq; alios simul ipse docere,
Ingenioq; & mente ualeat: sed & ocia nobis
Commoda nunc adiunt, qua frustra insumere nolis.
Nam quid agat recubās aliquis somnūq; capessens
In folijs teneras confratæ fronde per herbas,
Propter aquas rapidi qua pulsant littora fluctus,
Nec facile admittens inter loca senta soporem,
Horridus enectas qua carduus opprimit herbas?

Lucet

EIDYLLION XXV.

quietis
itur asta
erum
ofcis
ortum
it
anctis
e
ueris.
ra cursu,
ni,
deri.
per artes
uidi,
st:
ecum
ia misit.
illa.
dicet, idem
docere,
nobis
umere noli
ic; copiess
herbas,
ova fluctu
oporem,
ii herbas.

LUCAS

Lucet & in Prytaneo clara lucerna, quod aiunt,
Semper habere aliquid dulcis consuete rapine.
Ergo age dic tandem turbata insomnia noctis,
Omnia nempe tuo monstra hec recitabis amico.

Tempus erat prono stabat iam uester olympo,
Per mare desumpti quum corpora fessa laboris
Deposui, & uacuos requies obrepigit in artus.
Tum neq; corpus eram distentus mole ciborum,
Postquam spirantes uacui ieiunia uentris
Pertulimus, multam Phœbeæ lucis in horam,
Ut poteras meminisse, sed & mihi forte uidebar
Prærupto in scopulo toto conamine pisces
Obseruare uagos, calanis fallacibus escam angulus
Concutiens, ibi tum de pisibus unus opimus
Appetit hamato circumfusa pabula ferro.
(Omnis ut optatos sopita canicula panes
Somniant, ipse uagos mea uota & gaudia pisces)
Ille quidem præstans hamo & prægrādis adhæsit,
Et niger attracto sanguis de pisce fluebat,
Et calamum præda curuum quatiente tenebam.
Capturam uero manibus dum prendre tento
Res fuit ingentis certaminis ista profecto,
Quo tantum tenuisse queam conamine pisces;
Vulneris in mentem uenit mihi: scilicet, inquam,
Vulnere nunc uires ad me tardante natabis.
Ac simul extendi, nec enim fugiebat, utrasq;
In pisces aureolum & subtus mea lina retraxi.

K

THEOCRITI

Aurum totus erat, toto contextus ab auro.
At mihi sollicitum subita formidine pectus
Dirigit; ne forte sacer foret Ennosigeo,
Et multum dilectus ita aureus undiq; piscis,
Thesaurus uel cceruleæ suus Amphitrites.
Paulatim ergo ipsum solui retinacibus hanis,
Ne quicq; ab hanatis teneatur retribus aurum
Amplius, atq; illum subeunte rudentibus auro
In siccum traxi littus, tum friuola denum
Sacramenta dedi iurans, quia scilicet essem
Hanc ultra placido factus in æquore cursum,
Sed magis in terra semper mansurus, et auro
Regnaturus, at hæc monstrose somnia noctis
Excussere mibi, sed in hæc tu cuncta sagacem
Intendas animum, simul ordine noueris hospes,
Ius quia iurandum metuo, nec lædere fas est.

Non est quòd metua, que non iuraueris ipse,
Non etiam aureolum pisces confixeris usquam,
Nec sis uenatus per ccerulea lustra profundi.
Somnia nam uanis sunt ista simillima nugis.
Quòd loca si uigilans excusseris ista, sivebis
Spem somni de pisce magis qui carneus adsit,
Ne tibi dum fallax deus aurea somnia mittat,
Emoriare fame falso delusus ab auro.

THEOCRITI MEGARA,

uxor Herculis.

Eidyllion XXVI.

Quid